

РЕШЕНИЕ

№ 322

гр. Стара Загора, 12.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, IV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Златев

при участието на секретаря Павлина Г. Тодорова
като разгледа докладваното от Пламен Ст. Златев Гражданско дело № 20225500100797 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание чл.124, ал.2 от ГПК във вр. с чл.45-52 и чл.82- 86 от ЗЗД и във вр. с чл.142, ал.1 и ал.2, т.1 от НК.

Постъпила е Искова молба вх.№ 13886/19.12.2022г. от ищеца-пълнолетния български гражданин С. Е. С. от ***/в момента пребиваващ в Затвора- Ст.Загора/, против 3 бр. ответници- пълнолетните български граждани И. А. Д. и М. А. Д./и двамата братя от *** и В. Г. А. от ***/, в която заявява, че бил пострадал от престъпни деяния, извършени от ответниците И. А. Д., М. А. Д. и В. Г. А., като същите в съучастие помежду си, като извършители го отвлякли на 30.11.2021г. в ***, като деянието е било извършено от повече от две лица, а И. Д. е бил въоръжен с огнестрелно оръжие, което представлявало престъпление по смисъла на чл.142, ал.2, т.1 и т.2 във вр. с чл.142, ал.1 и чл.20, ал.2 от НК. Претендира, че също на 30.11.2021г., в гориста местност южно от вр.Б., в землището на гр.***, *** тримата ответници в съучастие помежду си, като извършители го лишили противозаконно от свобода, което представлявало престъпление по смисъла на чл.142а, ал.1 във вр. с чл.20, ал. 2 от НК и също на 30.11.2021г., в гориста местност южно от вр.Б., в землището на гр.***, *** ответникът И. А. Д., чрез използван от него нож му причинил средна телесна повреда по смисъла на

закона, изразяваща се в 6 бр. проникващи прободно-прорезни наранявания в коремната област - кухня, с последващо усложнение остър перитонит, като всяко едно поотделно, така в тяхната съвкупност са осъществили медико-биологичния квалифициращ признак разстройство на здравето, временно опасно за живота, като извършеното от този ответник представлявало престъпление по чл.129, ал.2 във вр. с ал.1 от НК. Поради което моли настоящия първоинстанционен съд, след доказване на своите претенции, да постанови решение, с което е осъди 3 бр. ответници И. А. Д., М. А. Д. и В. Г. А. солидарно да му заплатят сумата от 75 000 лв./съставляваща част от цялата претенция от 150 000лв./, представляваща обезщетение за причинените му неимуществени вреди - претърпени болки и страдания, изразяващи се в страх, уплаха, чувство на унижение и безпомощност, нервност, напрегнатост, накърнени чест и достойнство, нежелание да контактувам с други хора, претърпяна физическа болка и които вреди са възникнали вследствие и в резултат на извършеното от тях спрямо личността му на 30.11.2021г. в *** престъпление, а именно, че като извършители го отвлели на 30.11.2021г. в ***, общ.К., като деянието било извършено от повече от две лица, а И. Д. е бил въоръжен с огнестрелно оръжие - престъпление по смисъла на чл.142, ал. 2, т.1 и т.2 във вр. с чл.142, ал.1 и чл.20, ал.2 от НК, ведно със законната лихва, считано от датата на извършване на деянието/30.11.2021г./ до окончателното изплащане на сумата, да осъди ответниците И. А. Д., М. А. Д. и В. Г. А. солидарно да му заплатят сумата от 75 000 лв./съставляваща част от цялата претенция на стойност 150 000 лв./, представляваща обезщетение за причинените ми неимуществени вреди - претърпени болки и страдания изразяващи се в страх, уплаха, чувство на унижение и безпомощност, нервност, напрегнатост, накърнени чест и достойнство, нежелание да контактувам с други хора, претърпяна физическа болка и които вреди са възникнали вследствие и в резултат на извършеното от тях спрямо личността му на 30.11.2021г. в гориста местност южно от вр.Б., в землището на гр.***, общ. К. престъпление, с което тримата ответници в съучастие помежду си, като извършители го лишили противозаконно от свобода - престъпление по смисъла на чл.142а, ал.1 във вр. с чл.20, ал.2 от НК, ведно със законната лихва, считано от датата на извършване на деянието/30.11.2021г./ до окончателното изплащане на сумата, да осъди ответника И. А. Д. да му заплати сумата от 50 000 лв., представляваща обезщетение за причинените ми

неимуществени вреди - претърпени болки и страдания, изразяващи се в страх, уплаха, чувство на унижение и безпомощност, нервност, напрегнатост, накърнени чест и достойнство, нежелание да контактувам с други хора, претърпяна физическа болка и които вреди са възникнали вследствие и в резултат на извършеното от него спрямо личността му на 30.11.2021г. в гориста местност южно от вр.Б., в землището на гр.***, общ.К. престъпление - причиняване на средна телесна повреда, чрез нанасяне на 6 бр. проникващи прободно-прорезни наранявания в коремната област - кухня, с последващо усложнение остър перитонит, като всяко едно поотделно, така в тяхната съвкупност са осъществили медико- биологичния квалифициращ признак - разстройство на здравето временно опасно за живота - престъпление по чл.129, ал.2 във вр. с ал.1 от НК, ведно със законната лихва, считано от датата на извършване на деянието/30.11.2021г./ до окончателното изплащане на сумата, да осъди тримата ответници И. А. Д., М. А. Д. и В. Г. А. солидарно да му заплатят сумата 500 лв., представляващи причинена му имуществена щета - направени от него разходи за един адвокат- повереник в досъдебно производство № 1631/21г. по описа на РУ- К., ведно със законната лихва, считано от датата на завеждане на исковата молба в съда/19.12.2022г./ до окончателното изплащане на сумата, както и да му заплатят всички направени от него разноси по делото, включително и заплатения адвокатски хонорар. В този смисъл е пледоарията му, както и писмената му Защита по делото.

Първият ответник И. А. Д. от *** не е подал писмен Отговор по реда на чл.131 от ГПК в законния 1- месечен срок за това, не е взел становище по спора, не е поискал доказателства, но пледира, че не е в състояние за заплати претендираните от ищцата парични обезщетения, тъй като се намира понастоящем в Затвора – Ст.Загора и няма никакви доходи.

Вторият ответник М. А. Д./негов брат/- също от *** в Отговора си на Исковата молба /л.29 – 31 от делото/ сочи, че искът е допустим. Признава същия по основание, но го оспорва по размер. Не оспорва, че ищцата е пострадала от престъпно деяние, извършено от него, за което е налице влязла в сила присъда. Твърди, че претърпените болки и страдания от пострадалата не са тежки и в посочения в исковата молба обем и вид. Възражава, че претърпените от ищцата неимуществени вреди (претърпени болки, страдания, увреда на здравето) са изключително и единствено резултат от поведението

на ответника и неговото противоправно деяние, за което е налице влязлата в сила присъда. Твърди, че са налице и други факти в живота на ищцата, които са повлияли негативно личната ѝ сфера и са довели до преживяването и натрупването на отрицателни емоции, респ. са повлияли психичното ѝ състояние. Твърди, че възстановителният период от причинените телесни увреждания е бил кратък и не е имало усложнения във връзка с лечението. Твърди, че ищцата проституира от времеви период много по-ранен от посочения - м. 12.2011 г., че ищцата не е променила начина си на живот и продължава да предлага и извършва сексуални услуги срещу заплащане.

Третият ответник В. Г. А. от с.Ш., *** в Отговора си на Исковата молба /л.33 от делото/ сочи, че предявеният иск е допустим, но неоснователен и недоказан. Твърди наличието на съучастническа дейност описаното в исковата молба като неимуществени вреди е неясно, неконкретизирано и в този си вид пречи за организиране на конкретна защитна теза относно конкретния принос на ответника в приписания му деликт. Заявява, че ще се ползва от всички доказателства по НОХД № 54/2012г. по описа на РС-гр. Гълъбово, както и доказателствата, приложени към исковата молба и тези, поискани от другите ответници и допуснати от съда.

В този смисъл е плеодарията на общия процесуален представител-адвокат на тримата ответници, както и общата им писмена Защита по делото.

След като се запозна с направените в Исковата молба претенции, със становищата на всяка една от страните по делото, със събраните писмени и гласни доказателства и с приложимите по казуса материално-правни и процесуални норми, ОС- гр. Ст.Загора счита за изяснено и доказано следното:

Относно процесуалната допустимост на иска:

Исковите се явяват процесуално допустими, своевременно предявени, родово и местно подсъдни на настоящия първоинстанционен ОС – гр. Ст. Загора с оглед цената на всяка една от исковите претенции- частични и общи, за имуществени и за неимуществени вреди, по смисъла чл.104, ал.1, т.4, пр.1 от ГПК, и като такива следва да бъдат разгледани по съществото си с настоящия съдебен акт.

По настоящото първоинстанционно гр.дело е приложено приключеното НОХД № 457/21г. по описа на ОС- Стара Загора, като видно от материалите

по това наказателно производство, същото е образувано и водено срещу тримата ответници за извършени от тях деяния, представляващи престъпления по смисъла на закона спрямо ищеца. С протоколно определение от 13.07.2022г., постановено в производството по НОХД № 457/22г. по описа на ОС- Ст.Загора, наказателният съд е одобрил постигнатото споразумение, като е признал тримата ответници за виновни в извършване на престъпления спрямо личността на ищеца, наложил им е наказание и е прекратил производството. Този съдебен акт е влязъл в законна сила на 13.07.22г. и видно от съдържанието му, наказателният съд е признал за виновни и тримата ответниците в това, че тримата ответници в съучастие помежду си, като извършители са отвлекли на 30.11.2021г. в *** ищеца С. Е. С., като деянието е извършено от повече от две лица, а подсъдимия/ответник/ И. Д. е бил въоръжен с огнестрелно оръжие, което представлява престъпление от общ парактер по смисъла на чл.142, ал.2, т.1 и т.2 във вр. с чл.142, ал.1 и чл.20, ал.2 от НК. Със същия съдебен акт наказателният съд е признал за виновни ответниците, че на 30.11.2021г., в гориста местност южно от вр.Б., в землището на гр.***, общ. К., обл.С. тримата ответници в съучастие помежду си, като извършители са лишили ищеца противозаконно от свобода, което представлява престъпление от общ характер по смисъла на чл.142а, ал.1 във вр. с чл.20, ал.2 от НК. Наред с това наказателният съд е признал за виновен ответника И. Д. и в това, че на 30.11.2021г., в гориста местност южно от вр.Б., в землището на гр.***, ***, чрез използван от него нож е причинил на ищеца средна телесна повреда по смисъла на закона и изразяваща се в 6 бр. проникващи прободно- порезни наранявания в коремната област - кухня, с последващо усложнение остър перитонит, като всяко едно поотделно, така в тяхната съвкупност, са осъществили медико-биологичния квалифициращ признак разстройство на здравето временно опасно за живота, представляващо престъпление от общ характер съгласно чл.129, ал.2 във вр. с ал.1 от НК. Всички тези факти и обстоятелства, установени в хода на вече приключилото наказателното дело и приложените по делото документи, установяват наличието на материалноправна и процесуалноправна активна и пасивна легитимация у страните по делото, респективно допустимостта на предявения иск с правно основание по чл.45 от ЗЗД.

Относно материалната основателност на иска:

Видно от влязлата в законна сила осъдително Определение, в хода на воденото срещу ответниците наказателното производство е сключено споразумение, по силата на което тримата ответници са се признали за виновни в извършването на деянията, в които са били обвинени и са сключили споразумение с прокуратурата за прекратяване на наказателното производство. Споразумението е било внесено за разглеждане в ОС-Ст.Загора и е било образувано НОХД № 457/22г. по описа на ОС- Ст.Загора, като с протоколно определение от 13.07.2022г., съдът е одобрил постигнатото между страните писмено споразумение, като е признал тримата ответници за виновни в извършване на престъпление спрямо личността на ищеца по смисъла на чл. 142, ал.2, т.1 и т.2 във вр. с чл.142, ал.1, чл.142а, ал.1, чл.129, ал.1 и 2 и чл.20, ал.2 от НК, наложил им е съответните наказания и е прекратил производството по делото, като този съдебен акт е влязъл в законна сила на 13.07.22г. То има силата на влязла в законна сила осъдителна Присъда, има силата на присъдено нещо и задължителна сила за страните по делото и за настоящия граждански съд по смисъла на чл.300 от ГПК.

Съгласно събраните по делото писмени и гласни доказателства се установи по несъмнен и безспорен начин, че с престъпленията от общ характер, извършени спрямо личността на ищеца- пострадад, изразяващи се в противозаконното ми отвлечане и противозаконно лишаване от свобода, тримата ответници са му причинили неимуществени вреди, изразяващи се в търпени от него болки и страдания, възникнали от причинените му увреждания. Освен преживените от мен физически болки и страдания по време на престъплението и които в един период след това те са отшумели, му бяха причинени и вреди от морален и психически характер, случилото се се отразило и на целия му по- нататъшен живот. Преди инцидента бил жизнен, усмихнат и ведър човек, работел активно, грижел се за близките си, чакал раждането на второто си дете, радвал се на живота. След това в резултат на извършените от тримата ответници престъпления съзнанието му било вече трайно обременено от негативното изживяване. Той тръгнал с ответниците, имайки доверие в тях, за да положи труд и да спечели някакви средства, а се оказало, че вместо да работи той е бил отвлечан и лишаван от свобода. Предвид начина, по който е било извършено престъплението срещу него, всеки ден изпитвал неописуем страх да не би отново да стане жертва на друго подобно престъпление. Към настоящия момент страхът бил неизменен негов

спътник, преди да излезе от дома си, се стремял да се убеди, че около жилището, в което живее не се спотайва някой от ответниците или непознати за него лица. Ограничава се да излиза навън с приятели или по друг повод, избягвал да комуникира с хора, а когато все пак бил сред хора непрекъснато бил под напрежение, че ответниците ще се появят и отново ще го отвлекат, ще го лишат от свобода и ще го подложат на побой, тормоз и унижение. Въпреки, че вече бил изминал немалък период от време от инцидента, мисълта за случилото се и последиците от това продължавали да го смущават и плашат. Не можел да забрави как бил унижаван и бит, как бил заставен да се подчинява, как бил вързан като животно и как бил ръган от ответника И. Д.. Споменът, страхът и ужаса от гледката на подалото се от корема ми черво, ще да го съпътства през целия му живот. Страданията му и усещането за дискомфорт, вследствие извършените от тримата ответници престъпления от общ характер вече били белязали необратимо живота му и въпреки, че бил млад човек едва ли щял да може да ги преодолее или забрави скоро или някога. Психическото му възстановяване било един бавен и труден процес, който все още продължавал, чувствата на страх, уплаха, унижение и безпомощност, нервност, напрегнатост, нахърнени чест и достойнство, нежелание да контактувам с други хора, не спирали да го съпътстват и към настоящия момент.

В този смисъл са показанията на разпитаните по делото общо 5 бр. свидетели, които се явяват вътрешно непротиворечиви, в сравнително пълен синхрон са помежду си, повечето от свидетелите нямат преки родствени или други отношения със страните по делото, показанията им са пълни, обективни и непротиворечиви, потвърждават се от събраните по делото писмени и гласни доказателства и от заключенията на приетите без оспорване от никоя от страните по делото 2 съдебни експертизи. Поради съдът ги кредитира в значителна степен поотделно и в тяхната съвкупност.

Безспорно е установено по настоящото приключено гражданско дело, че ответниците И. А. Д., М. А. Д. и В. Г. А. са извършили противоправни деяния срещу личността на ищеца, представляващи престъпления от общ характер и са нанесли имуществени и неимуществени вреди на пострадалия ищец, предвид конкретните факти и обстоятелства, установени по несъмнен и безспорен начин по делото.

По делото е приет, като доказателство Договор за правна помощ на ищеца в качеството му на пострадало лице по ДП № 1631/21г. по описа на РУП- *** по воденото срещу тримата ответници наказателно производство, като от същия се установяват направени разноски от ищеца за повереник в размер на 500 лв., като същите съгласно съдържанието на самия договор, са заплатени и представляват имуществена вреда, тъй като, ако не е било налице противоправно деяние от страна на тримата ответници, то ищецът не би правил разноски по досъдебното производство, по което той е имал качеството на пострадал. Обстоятелство, което обусловя и исковата претенция тримата ответници да бъдат осъдени да заплатят солидарно на ищеца и причинените имуществени вреди в размер на общо 500 лв., със законните последици от това. В тази връзка твърденията на ответната страна се явяват ирелевантни относно предмета на делото, и същите не се доказаха в хода на гражданското съдопроизводство, поради което съдът счита, че искът за имуществени вреди е основателен до пълния му размер от 500 лв.

Относно исковата претенция за заплащане и на законни лихви по смисъла на чл.82- 86 от ЗЗД, той се явява акцесорен и обусловен от основателността на главната искова претенция, поради което и той следва да бъде уважен, като бъде присъдена законната лихва върху уважения размер на обезщетението, считано от датата на увреждането/30.11.2021г./ до окончателното изплащане на сумите, каквато е контантната съдебна практика по аналогични казуси.

От друга страна са предявени обективно и субективно съединени иски с правно основание по чл.45 от ЗЗД, съгласно която всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другиму. Следователно, за да е налице непозволено увреждане по смисъла на чл.45 от ЗЗД, трябва да се констатира наличието на всички елементи от състава на непозволеното увреждане- противоправно деяние, настъпили вреди, причинна връзка между деянието и вредата. В случая активно легитимиран да води иска по чл.45 от ЗЗД е всеки пострадал от чуждо виновно поведение, и лицето, в чиято правна сфера са настъпили неблагоприятни правни последици. Фактическите и правните изводи, които се налагат от събраните по делото писмени и гласни доказателства безспорно са, че ищецът е изпитвал психически болки, страдания и страхове, които по интензитет и продължителност са повече от

обичайните, като противоправното деяние на всеки един от тримата ответници е повлияло негативно на ищеца и в психически план. Същият не само че е отказвал да излиза за един продължителен период от време, но и се страхувал какво ще се случи с него, когато се види с някой от ответниците по делото. И макар към момента физическото състояние на ищеца да е в значителна степен възстановено, то не е така с неговото психическо състояние- видно от заключението на приетата и неоспорена от страните по делото комплексна психолого - психиатрична експертиза, инцидентът на 30.11.21г. е повлиял на психиката на ищеца до такава степен, че му е причинил протрахирана депресивна реакция, представляваща състояние, което макар и 2 г. по-късно продължава да съществува, обстоятелство, което говори за тежестта на причинените увреждания. Психическата промяна, настъпила в резултат на страха на ищеца от случилото се и опасността то да се повтори, е намерила отражение не само в отказа да излиза, но и предприетите от него действия да промени местоживеенето си с цел да се предпази от евентуално нападение или конфликт. Горните факти и обстоятелства, извършването на лечение, неговата продължителност, интензитетът и силата на търпените от доверителя ми болки и страдания, фактът, че е сменил местоживеенето си, като и че и към настоящия момент психическото му състояние не е стабилно в резултат на преживяното, отново се потвърждават от всички доказателства по гражданското дело. Установено е, че в резултат на противоправното деяние на тримата ответници, пострадалият- ищец е претърпял, търпи и ще продължава да търпи за неустановен период от време болки и страдания от психически характер, имащи характера на такива от неимуществен характер, са повлияли крайно негативно живота на С. след инцидента. Същите са в пряка и непосредствена причинно- следствена връзка с престъпните деяния, за които всеки един от ответниците е признат за виновен от наказателния съд и те са значителни по своя характер и последици. Следователно претендираните обезщетения, освен обосновани доказани по своето правно основание, са справедливи и в значителната си степен по своя размер с оглед претендираните парични суми, представляващи частични искиове от цялата претенция. В тази връзка съгласно чл.51 от ЗЗД парично обезщетение се дължи за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, а съгласно чл.52 от ЗЗД паричното обезщетение за неимуществени вреди се определя от настоящия

граждански съд по справедливост. За което се взема предвид, както конкретните последици от обществено опасното деяние, претърпяното вече страдание, и негативните последици в бъдещ план и отражението на тези факти и обстоятелства върху живота, в личен план, битието, съзнанието и физическото здраве на пострадалия ищец. Още повече, че спрямо личността му са били извършени 3 бр. отделни три тежки умишлени престъпления по смисъла на НК, 2 бр. от които са предварително замислени от съизвършителите/ответници/- отвлечането му и противозаконното му лишаване от свобода. Тези вреди са трудно оценени житейски, тъй като физическите болки и страданията от психически характер са индивидуално субективно преживяване, за което няма предвидена и е невъзможно предвиждането на обща мерна единица. Поради това предявената частична претенция за заплащане, като обезщетение за причинените вреди следва да бъде в значителна степен уважена, със законните последици от това. За гражданския съд е безспорно, че тримата ответници са отвлекли ищеца на процесната дата, както и че са го лишили противозаконно от свобода. Не е спорно и че ответникът И. Д. е причинил на ищеца многостепенно телесно увреждане, представляващо средна телесна повреда по смисъла на закона. В материалите по приобщеното, като доказателство приключено наказателно производство са установени начинът на извършване на деянието, проявената жестокост към пострадалия, както и че същият е бил изоставен в гората, като преди това е бил вързан за едно дърво. Всички действия на тримата ответници- използването на сила, заплахи и оръжие, механизма на сломяване на съпротивата на пострадалия, причиняването на увреждания, осъществяването на действия, целящи ищецът да бъде унижен, се установяват от материалите по изисканото и приложено приключено наказателно производство от общ характер.

Предвид всички тези факти и обстоятелства безспорно е установено по делото, че е налице противоправно деяние, че същото е извършено от тримата ответници спрямо личността на пострадалия/ищеца/ С. и че в резултат на деянието са настъпили за него съответните имуществени и неимуществени вреди. Следователно предявените иски с правно основание по чл.45 от ЗЗД се явяват обосновани, законосъобразни и доказан в своето основание, тъй като са налице всички елементи от състава им.

Видно от материалите по делото безспорна е бруталността при извършване на деянието от страна на тримата ответници, дори само мястото и начина на извършване на деянието, фактът, че ищецът след като са му е причинена средна телесна повреда от ответника И. Д., е изоставен вързан в гората, говори за деяния извършени изключително безскрупулно, извършени по изключително унизителен начин, говорят за изключителна агресия, крайности при извършване на деянието и незачитане на закона и правните порядки- обстоятелства, които са относими към факта в какъв размер следва да бъде присъденото обезщетение за противоправното му деяние. На следващо място, релеватно за извода какво обезщетение се полага на ищеца е обстоятелството какво точно е преживял пострадалия С. не само по време на инцидента, но и след него, и как се е отразил същият впоследствие на живота му въобще.

От показанията на разпитаните в хода на съдебно заседание по настоящото дело свидетели се установява, че преди инцидента ищецът е бил контактна, жизнерадостна личност, нормален мъж, който е имал семейство, за което се е грижел и е водел нормален живот. След инцидента характерът и животът на пострадалия С. са се променили, с течение на времето състоянието му не се е подобрявало, напротив същият е отключил допълнителни страхове, изразяващи се в притеснения, че може да му се случи същото, и тези страхове са били споделени с най-близките на ищеца хора. В резултат на действията на тримата ответници, ищецът е бил настанен в болница, там е бил обслужван от своите близки, тъй като не е можел да върши сам елементарни действия- да се къпе, да се храни или да ползва тоалетна самостоятелно. Свидетелите Х. С., П.Т. и З.Д. сочат пред съда личните си впечатления от състоянието на ищеца по време на престоя му в болница и възстановителния период. Тримата свидетели са категорични, че той не е можел да се обслужва сам, че е изпитвал и срам и страх от случилото се с него и безспорно са констатирани промяната в личността му. Поради което и вследствие виновното поведение на друго лице, той има право да претендира поправяне на тези вреди, респективно има право на парично обезщетение за отстраняването им. С оглед нормата на чл.45 от ЗЗД обезщетение за причинените вреди се дължат солидарно от извършителите на престъпното деяние- ответниците И. А. Д., М. А. Д. и В. Г. А..

Поради гореизложените съображения, предвид естеството на причинените болки, страдания и унижения, възрастта на пострадалия и на извършителите към датата на деликта/30.11.2021г./, константната съдебна практика по аналогични случаи в нашия регион и материалното и семейно положение на всеки един от тримата пълнолетни извържители/ответници/, исковите претенции против всеки един от тях се явява в значителна степен основателни и доказани, и следва да бъдат уважени до частично претендираните по 75 000 лв. солидарно за първите 2 бр. претенции за обезщетяване на неимуществени вреди от общо претендираните 150 000 лв. спрямо тримата ответници, за 50 000 лв. за неимуществени по третата претенция само против ответника И. А. Д., и солидарно тримата за сумата от 500 лв. обезщетение за причинени имуществени вреди, Горните парични суми следва да се присъдят от всеки от ответниците към ищеца, ведно със законната лихва върху всяка една от тях от датата на деликта-престъплението/30.11.2021г./ до окончателното изплащане на сумите съгласно чл.84, ал.3 във вр. с чл.45 от ЗЗД.

Налице е солидарна отговорност между тримата ответници по смисъла на чл.121- 127 от ЗЗД, тъй като всеки един от тях е съизвършител на общото им престъпно деяние, така както е отразено във влязлото в законна сила осъдително Определение против всеки един от тях, които деяния са причинени и от всеки един от тримата относно претендираните неимуществени вреди у ищеца- главница и лихви, ведно със законните последици от това. Присъдените парични суми следва да бъдат внесени в изрично посочената от ищеца банкова сметка в Исковата му молба.

С оглед изхода на спора и съгласно императивните разпоредби на чл.73-78 във вр. с чл.83, ал.1, т.4 и ал.3 от ГПК, тримата ответници следва да бъдат осъдени да заплатят на адвоката на ищеца всички дължими му разноски по делото в размер на общо 12 670 лв. съгласно чл.36, ал.2 и чл.38 от ЗАДв. предвид представения писмен Договор за правна защита и съдействие от 13.10.2022г./л.57 от делото/, както и дължимата ДТ- 8 020 лв., представляваща законните 4 % върху общата цена на уважените частични искиви претенции против тях, по приходната сметка на ОС- Ст.Загора в обслужващата го „ЦКБ- АД“, клон Ст.Загора, в полза на органите на съдебната власт в лицето на ВСС- гр.София.

Това първоинстанционно съдебно Решение може да се обжалва в законния 2- седмичен срок от връчването му на всяка от страните, с въззивна жалба чрез настоящия първоинстанционен Окръжен съд- гр.Стара Загора пред въззивния му Апелативен съд- гр.Пловдив.

Ето защо предвид всички гореизложени мотиви и на осн. чл.124, ал.2 и чл.73- 78 от ГПК във вр. с чл.45- 52, чл.82- 86 и чл.121- 127 от ЗЗД, във вр. с чл.38 от ЗАДв. и чл.142, ал.1 и ал.2, т.1 и т.2, чл.142а, ал.1, чл.129, ал.1 и 2 и чл.20, ал.2 от НК, първоинстанционният Окръжен съд- гр.Стара Загора

РЕШИ:

ОСЪЖДА И. А. Д.- - ЕГН ***** от ***, ***, М. А. Д.- ЕГН ***** от ***, *** и В. Г. А.- ЕГН ***** от с.Ш., ***, *** солидарно да заплатят на С. Е. С.- ЕГН ***** от ***, *** сумата 75 000 лв./седемдесет и пет хиляди лева/, представляваща част от цялата искова претенция от 150 000лв./сто и петдесет хиляди лева/, представляваща парично обезщетение за причинените му неимуществени вреди- претърпени болки и страдания, изразяващи се в страх, уплаха, чувство на унижение и безпомощност, нервност, напрегнатост, накърнени чест и достойнство, нежелание да контактува с други хора, претърпяна физическа болка и които вреди са възникнали вследствие и в резултат на извършеното от тях спрямо пострадалия на 30.11.2021г. в *** престъпление, които като извършители са го отвлекли на 30.11.2021г. в ***, общ. К., обл.С., като деянието е извършено от повече от две лица, а И. А. Д. е бил въоръжен с огнестрелно оръжие - престъпление от общ характер по смисъла на чл.142, ал.2, т.1 и т.2 във вр. с чл.142, ал.1 и във вр. с чл.20, ал. 2 от НК, ведно със законната лихва върху нея, считано от датата на извършване на деянието/30.11.2021г./ до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА И. А. Д.- - ЕГН ***** от ***, ***, М. А. Д.- ЕГН ***** от ***, *** и В. Г. А.- ЕГН ***** от с.Ш., ***, *** солидарно да заплатят на С. Е. С.- ЕГН ***** от ***, *** сумата 75 000 лв./седемдесет и пет хиляди лева/, представляваща част от цялата искова претенция от 150 000 лв./сто и петдесет хиляди лева/, представляваща парично обезщетение за причинените му неимуществени вреди- претърпени болки и страдания изразяващи се в страх, уплаха, чувство на унижение и

безпомощност, нервност, напрегнатост, нахърнени чест и достойнство, нежелание да контактува с други хора, претърпяна физическа болка и които вреди са възникнали вследствие и в резултат на извършеното от тях спрямо личността му на 30.11.2021г. в гориста местност южно от вр.Б., в землището на гр.***, *** престъпление, с което тримата ответници в съучастие помежду си, като извършители са го лишили противозаконно от свобода- престъпление от общ характер по смисъла на чл.142а, ал.1 във вр. с чл.20, ал.2 от НК, ведно със законната лихва, считано от датата на извършване на деянието/30.11.2021г./ до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА И. А. Д.- - ЕГН ***** от ***, *** да заплати на С. Е. С.- ЕГН ***** от ***, *** сумата 50 000 лв./петдесет хиляди лева/, представляваща парично обезщетение за причинените му неимуществени вреди- претърпени болки и страдания, изразяващи се в страх, уплаха, чувство на унижение и безпомощност, нервност, напрегнатост, нахърнени чест и достойнство, нежелание да контактува с други хора, претърпяна физическа болка и които вреди са възникнали вследствие и в резултат на извършеното от него спрямо личността му на 30.11.2021г. в гориста местност южно от вр.Б., в землището на гр.***, *** престъпление- причиняване на средна телесна повреда, чрез нанасяне на 6 бр. проникващи прободно- прорезни наранявания в коремната област- кухина, с последващо усложнение остър перитонит, като всяко едно поотделно, така в тяхната съвкупност са осъществили медико-биологичния квалифициращ признак- разстройство на здравето, временно опасно за живота- престъпление от общ характер по смисъла на чл.129, ал.2 във вр. с ал.1 от НК, ведно със законната лихва, считано от датата на извършване на деянието/30.11.2021г./ до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА И. А. Д.- - ЕГН ***** от ***, ***, М. А. Д.- ЕГН ***** от ***, *** и В. Г. А.- ЕГН ***** от с.Ш., ***, *** солидарно да заплатят на С. Е. С.- ЕГН ***** от ***, *** сумата 500 лв./петстотин лева/, представляващи причинена му имуществена щета-направени от него разходи за един адвокат- повереник в досъдебното производство № 1631/21г. по описа на РУП- ***, ведно със законната лихва, считано от датата на завеждане на исковата молба в съда/19.12.2022г./ до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА И. А. Д.- - ЕГН ***** от ***, ***, М. А. Д.- ЕГН

***** от ***, *** и В. Г. А.- ЕГН ***** от с.Ш., ***, *** да заплатят на С. Е. С.- ЕГН ***** от ***, *** разноси за един пълномощник- адвокат в размер на 12 670 лв./дванадесет хиляди шестстотин и седемдесет лева/.

ПРИСЪЖДА всички горепосочени суми да се преведат по посочената от ищеца банкова сметка ***.

ОСЪЖДА И. А. Д.- - ЕГН ***** от ***, ***, М. А. Д.- ЕГН ***** от ***, *** и В. Г. А.- ЕГН ***** от с.Ш., ***, *** да заплатят дължимата окончателна ДТ- 8 020 лв./осем хиляди и двадесет лева/ по приходната сметка на ОС- Ст.Загора в обслужващата го „ЦКБ- АД“, клон Ст.Загора, в полза на органите на съдебната власт в лицето на ВСС- гр.София.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в 2- седмичен срок от връчването му на всяка от страните с въззивна жалба чрез ОС- Ст.Загора пред ПАС- Пловдив.

Съдия при Окръжен съд – Стара Загора: _____